

Sygn. akt IV KK 424/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 marca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Kozielowicz (przewodniczący)

SSN Krzysztof Cesarz (sprawozdawca)

SSN Jarosław Matras

Protokolant Dorota Szczerbiak

przy udziale prokuratora Prokuratury Generalnej Małgorzaty Wilkosz-Śliwy,
w sprawie A. P.

w przedmiocie wyroku łącznego

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 14 marca 2013 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść skazanego
od wyroku Sądu Rejonowego w J.

z dnia 5 lipca 2012 r.,

**uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi
Rejonowemu w J. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy wyrokiem łącznym z dnia 5 lipca 2012 r., sygn. akt II K 493/12, m.in. wymierzył kary łączne:

1. 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat, powstałą z połączenie kar:

1. 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie II K 657/09 Sądu Rejonowego, której wykonanie warunkowo zawieszono na 3 lata, ale następnie – co przeoczył Sąd *meriti* – prawomocnie zarządzono jej wykonanie w dniu 6 kwietnia 2011 r.,
 2. roku pozbawienia wolności w sprawie II K 745/10,
 3. roku pozbawienia wolności w sprawie II K 957/10,
- obie Sądu Rejonowego w J., których wykonanie zostało warunkowo zawieszono odpowiednio na okresy 4 i 3 lat,
4. 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 4 lat, powstałą z połączenia:
 1. 8 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie IX K 1719/10 Sądu Rejonowego w R., przy czym Sąd *meriti* błędnie przyjął, że wymierzono karę 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz iż warunkowo zawieszono jej wykonanie na 4 lata,
 2. 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną w sprawie II K 1964/10 Sądu Rejonowego w J., której wykonanie warunkowo zawieszono na 4 lata.

Wyrok ten nie został zaskarżony i uprawomocnił się, bez sporządzenia jego uzasadnienia, w dniu 19 lipca 2012 r.

Kasację na niekorzyść skazanego od całości wyroku złożył Prokurator Generalny zarzucając „rażące i mające wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa karnego procesowego, a mianowicie art. 410 k.p.k. w zw. z art. 366 § 1 k.p.k., polegające na niewyjaśnieniu wszystkich istotnych okoliczności sprawy dotyczących uprzedniego zarządzenia wykonania skazanemu kary 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Ś. o sygn. II K 657/09 i przytoczeniu błędnej treści wyroku Sądu Rejonowego w R. o sygn. IX K 1719/10, co skutkowało niemożnością dokonania pełnej oceny całokształtu materiału dowodowego i wydaniem wyroku łącznego wbrew wymaganiom, o których mowa w tych przepisach”.

Prokurator wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku łącznego i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w J. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest zasadna. Sąd *meriti* rażąco uchybił wymienionym w zarzucie przepisom, co wywołało skutki wymienione w części wstępnej motywów. Sąd Rejonowy przyjął, że wszystkie kary pozbawienia wolności, podlegające łączeniu,

zostały orzeczone z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, podczas gdy pierwszą karą łączną objął bezwzględną karą pozbawienia wolności i dwie kary z zawieszeniem ich wykonania, zaś drugą karą łączną – karę bezwzględnego pozbawienia wolności i warunkowo zawieszoną. Na gruncie obowiązującego stanu prawnego jest oczywiście możliwe orzeczenie w wyroku łącznym kary łącznej z warunkowym zawieszeniem jej wykonania w razie połączenia kar bezwzględnych z karami warunkowo zawieszonymi (art. 89 § 1 k.k.), jednak sytuacja taka musi pozostawać w polu widzenia i oceny sądu wydającego wyrok łączny. Trafnie zauważa się w uzasadnieniu kasacji, że nie wiadomo jak postąpiłby Sąd, gdyby nie pozostawał w błędnym przeświadczeniu, że wszystkie jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone zostały z warunkowym zawieszeniem ich wykonania. Nie można przecież wykluczyć, że nie orzekłby kary łącznej wskazanej w pkt II, zaś w pkt I nie objąłby karą łączną kary wymierzonej w sprawie II K 657/09.

Rażące naruszenie art. 410 k.p.k., 366 § 1 k.p.k. mogło mieć zatem istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku, na co w podobnej sytuacji wskazywał już Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 4 czerwca 2003 r., V KK 61/03 (OSNKW-R 2003, poz. 1227 - Lex 78842).

Ponownie rozpoznając sprawę Sąd Rejonowy ustrzeże się stwierdzonych uchybień i błędu zasygnalizowanego w motywach kasacji przy redakcji wyroku łącznego.